

"GLAS NARODA"

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by

Slovene Publishing Company

(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasure

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za leto leto	\$7.00
In Canada	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00
Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.
Doplet brez podpisa in omenitve se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prostimo, da se naš tudi prejeto bilnavilno naznan, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2878

PRISELJEVANJE

Predsednik James Madison je rekel v svojem prvem poročilu na prvi kongres, da bi morali "z veseljem pozdraviti vsakega človeka dobrega slovesa, ki ima voljo inkorporirati se v našo družbo", da pa moramo zavrniti vse one, ki ne bi prispevali k bogastvu in moči Združenih držav.

Mesto da bi izbiralo priseljenca, ki bi povečali narodno bogastvo in moč, omejuje sedanje odstotno priseljevanje vstop številnih ljudi, katere dežela v resnici potrebuje.

Odstotna postava je za dve tretini zmanjšala priseljevanje kot je obstajalo pred svetovno vojno. Če je sedaj v deželi na tisoče nezazeljivih inozemcev, pripušča na temelju nove postave na tisoče nadaljnjih nezazeljivih iz istih virov, dočim izključuje postava na tisoče drugih.

Če bi skušal priti Mozes iz Egipta, bi ne mogel v deželo, če bi prišlo pred njimi osemnajst Egipčanov, kajti kvota dovoljuje le osemnajstim prihod v deželo. Kvota za Palestino znaša 57 ljudi. Krist sam bi ne mogel priti sem, razven na temelju določbe, ki dopušča duhovnike.

Sedanja kvotna postava je smešna, ker nas oropa dosti zaželjivih ter pušča v deželo nebroj nezazeljivih. Na mesto sedanje postave mora stopiti nova postava, ki bo dovoljevala vstop vsem zaželjivim ter izključevala vse nezazeljive.

To pa je mogoče doseči potom pogodb z različni evropskimi državami, kaj naj bi obljubile sodelovanje z ameriško vlado ter pomagale pri izbiri priseljenec. Nobene logike ni v sedanjih tendenci, da se pripusti zločinskega Škota ali duševno omejenega Šveda ter izključi postenega Poljaka ali Čehoslovaka.

Kvotna postava pa ni le nelogična v teoriji, temveč tudi kruta v praksi.

Določbe te postave so tako nasilne, da ne dajejo administraciji skoro nobene svobode.

Tekom zadnjega fiskalnega leta je odpotovalo iz Amerike več kot 113,000 delavcev, dočim jih je prišlo v deželo le nekako 96,000. Deficit znaša vsled tega skoro 16,000. Ta izguba bo postala v teku le naravnost usodopolna. V jeklarski industriji je treba naprimer 60,000 nadaljnjih delavcev, da se splošno uveljavi osemurni delavnik.

National Association of Manufacturers pravi: — "Nam primanjkuje stanovanj, konštrukcij in razvoja. Naša dežela je redko naseljena. Sama država Texas bi lahko vsebovala celo prebivalstvo Francije in Nemčije ter bi celo potem imela na kvadratno miljo manj prebivalcev kot pa jih ima naprimer Italija."

Kvotno omejevalno priseljevanje je v glavnem posledica predsodkov. Priseljenec dolže, da so socialisti in radikali. V Novi Zelandiji in Avstraliji, kjer je prebivalstvo vsled popolnih omejitev priseljevanja popolnoma anglo-saško, je največ skrajnih oblik državnega socializma.

Novice iz Slovenije.

Ostavko na državno službo
je podal Joško Praznik, učitelj pri Sv. Lovtenu nad Štorami.

Himen.
France Vohar iz Zalega loga na Gorenjskem, sedaj živinozdravnik v Kavadaru v Makedoniji, se je 25. nov. v Sokobanji poročil z gospodično Draginjo Milenkovičev, hčerko tankajšnjega trgovca.

Smrtna kosa.
V Budimpešti je umrla usmiljena sestra Ana Rafaela Hrzic v visoki starosti 99 let. Pokojnica je rodila iz Velike Nedelje na Štajerskem. V bolnišniški poklici je delovala celih 73 let.

V visoki starosti 84 let je umrl Alojzij Jenčič, vpočijeni deželni sodni svetnik v Ljubljani. Pokojnik je služboval kot sodnik po različnih krajih Slovenije. Tako v svojem poklicu, kakor tudi kot človek si je povsod pridobil splošne simpatije in velik ugled. Ko je stopil v pokoj, se je nastanil v

Ljubljani, kjer je imel svojo hišo v Gradaški ulici št. 18. Tu v Trnovem in Krakovem ni bilo človeka, ki bi ne poznal simpatičnega starejša. Pokojnik je bil dober narodnjak in prepričan naprednjak. Aktivno ni nikdar posegal v politično življenje, pač pa je vsikdar vestno izpolnjeval svoje strankarske dolžnosti.

V mariborski bolnici je umrl nadpoštar Lambert Gembič s Pragerskega. Umrl je radi napora v službi pred par leti podlegel zavratni bolezni. Moral je namreč sam opravljati dolgo časa na pragerski pošti vse ogromne posle, ki jih vršijo po njegovem odhodu tri moči.

V Rajhenburgu je umrla v starosti 78 let veleposestnica Neža Kacjan, rojena Dvornik, vzorna mati in narodna žena.

V Mali Mislinji je umrl invalid Ivan Kravjanič. Podlegel je zavratni bolezni, katero si je nakopal v svetovni vojni.

V Nišu v Srbiji je umrl vojaški

živinozdravnik Adalbert Večaj. Pokojnik je šele pred 9 meseci z odličnim uspehom dovršil svoje študije.

V celjski bolnici je umrla gđ. Anica, 19letna hčerka edinka vpočij. polic. stražnika Prodana.

Zagoneten mrlič.

Na Bledu pri Zaki so našli človeško truplo, ki je bilo že napel strdnelo. Truplo je ležalo le nekaj metrov od glavne ceste in vendar ga dolgo časa ni nihče opazil. Zdravniška komisija je ugotovila, da je truplo ležalo na prostem že najmanj 8-10 mesecev. Neznavec je imel s kraglo prevrtno lobačo. Poleg trupla so našli tudi samokres, ki ni imel nobenega naboja več. Gre očividno za samomor. Značilno je, da so našli pri samomorilcu še listnico, v kateri je imel 1500 dinarjev. Mož je bil gotovo tujec, ker na Bledu in v okolici niso ta čas pogrešali nobenega človeka. Orožniške poizvedbe se nadaljujejo, vendar le je malo upanja, da bo mogoče ugotoviti identiteto mrliča.

Poskušen samomor.

Dne 5. decembra jutrajši si je v Meljski ulici v Mariboru stanovalca 34letna zasebnica Marija Karmel prerezala žile na levi dlehti ter si s tem zadala smrtno rano. Prepeljali so jo v bolnico.

Nesreče pri delu.

Pri Stavbin družbi v Ljubljani je podla delavec Vukmanič na glavo opeljal in mu težko poškodovala teme.

Pri Francu Peca v Mokronogu se je obrezal na krožni (cirkularni) žagi žagar Anton Bakšič po lesni roki.

Tesar Josip Kočevar pri Francetu Kočevarju v Sp. Šmarjeti se je poškodoval pri tesanju na letem plečetu.

V tovarni "Kovina" v Mariboru se je obrezal delavec Kuzma Jernej na brusilnem stroju po desni roki.

Pri gospodarskem uradu Sotška se je pri sekanju drv močno boekal na levi roki tesar Josip Hleba.

Na žagi Tomasjevih naslednikov v Hudem kotu se je žagar Fr. Pušnik tako obrezal na krožni žagi, da so ga morali prepeljati v bolnico v Mariboru.

Pri gospodarskem uradu barona Borna v Trzinu je padel delavec Peter Golja in se nevarno poškodoval na vratu.

V tovarni Westen v Celju si je rovaški pomočnik Ježe Okorn zmečkal desno nogo. Marija Bladita pa se je težko obrezala po desni nogi.

Luka Debeve, delavec pri Pavlu Božnarju v Polhovem gradu, je padel s kapa desk in se nevarno poškodoval na hrbtu.

Zdravstveno stanje Ljubljane.

Zdravstveni izkaz mesta Ljubljane v času od 25. do 30. novembra izkazuje tole statistiko: Umrlo je 24 oseb, 12 moškega in 12 ženskega spola (tujcev 12). Smrti vzroki: jetika 7, pljučnica 2, zastrupljenje rane 1, srčna hiba, boleznji žila 3, rak 1, drugi naravni smrti vzroki 9, samomor 1. Med tem časom se je rodilo 20 otrok, 13 moškega in 7 ženskega spola. Naznanjene nalezljive bolezni: škrlatica 3, duš. kašelj 2.

Precej tragečije.

Bivši gozdar pri šumski upravi v Bohinjski Bistrici Pstross je bil koncem septembra nenadoma brezovjavno vpočijon. Pravi vzrok vpočijitve ni znan, šušlja pa se, da je to bil akt maščevanja Mapeya in cons. ker je omenjeni gozdar svoječasno ministra Pucija informiral po njih nazoru popolnoma po nepotrebnem o gotovih poslovanju pri šumskih upravnih. Šumska uprava je potem odpovedala gozdarju Pstrossu deputatno stanovanje in ga prisilila, da se je izselil 16. novembra, četudi pri znani stanovanjski bedi v Bohinju ni mogel dobiti primerne stanovanja in se mora sedaj zadovoljiti z zasilno sobico pri svojem tastu kot z družinskim stanovanjem. Nesreča pa je hotela, da je zbesnela Bistrica ob priliki zadnje povodnji ter mu odnesla njegov up in pones, devetletnega sinkota Dragota. Nesrečnega otroka še do danes niso našli.

Miklavž in parkelj aretirana.

Na Miklavžev večer je pred Veliko kavarno v Mariboru neki parkelj ustrelil in splasil tamkaj se

nahajajoča konja, ki sta zbežala čez državni most. Policijska straža je takoj prišla Miklavža in parkelja in odvedla na stražnico. Miklavž je bil seveda takoj izpuščen, parkelj pa odveden v peklo.

Noče iz Ljubljane.

Ljubljanska policija je pred nekaj časa izgnala iz Ljubljane znano lahkočivko Metko Šmoukar. Metki pa je Ljubljana tako všeč, da se ni brigala za policijsko odločbo in je se naprej lovila svoje živte okrog glavnega kolodvora. Pridružila se je 6. decembra nekemu trgovcu v voli, ki ji je plačal razkošno večerjo in ji navsezadnje podaril še 1000 K za razne prijaznosti. Zdad, ko je imela Metka denar, pa ji je postala Ljubljana še bolj ljuba. Prčela je veseljačiti, kar pa je postalo zanj nevarno. Metka čaka sedaj obsodbe v tili "kamrici" sodišča.

Strah v podstrežju.

Stanovalec neke hiše pred ljubljanskim gradom je že nekaj dni strašilo. Vsako noč se je čulo iz podstrežja samljivo hrešanje. Ko pa je postalo hrešanje že nezno, se jih je vendar več odločilo in odšli so skupno pogledat pod streho, kaj bi to bilo. Na splošno začudenje pa so našli v podstrežju sosanovalko, ki je pridno zagala strešne tramove in si na ta način pripravljala ceno kurivo.

Je že zopet na varnem.

Ivan Andrejčič, ki je šele pred kratkim prišel iz zapora, je vplnil te dni pri posestniku Florjančiču na Ponikvah in že naslednjega dne pri posestniku Retlju v Lukovniku. Nevarni vplnil je že zopet pod ključem.

Rop v dravskih gozdovih.

Ivan Turkuš, župan v Majšpergu, se je peljal s kolesom skozi dravske gozdove med Ptujem in Majšpergom. V sreli pota sta nenadoma skočila pred njega izza grmovja dva neznanca in ga ustavila z besedami: Denar ali smrt! Eden je držal v roki odprt nož, drugi pa dolg kolec. Turkuš jima je izročil listnico s 3000 dinarji, nikar sta reparja zbežala.

Žepni tatovi v vlaku.

Zadnje čase se vedno več čuje o tatvinih na osebnih vlakih med Mariborom in Zagrebom. V noči na 2. decembra je bil okraden Jan Strnad iz Uberskega Broda na Moravskem. Prefrigan žepar mu je prerezal sulkajo in pobral iz notranjega žepa beležnico z različni dokumenti in večjo svoto denarja.

Dragocen prstan.

Vreden čez 120,000 kron, je odnesla svoji gospodinji v Ljutomeru njena služkinja Julijana Kandler in nato pobegnila.

Tatvina prašiča.

Posestniku Stefanu Mlakarju v Sloveniji vasi pri Ptujju je bil začelkom meseca decembra iz pašnika odpeljan bil prašič, vreden 7000 kron. Izključeno ni, da se je prašič kam zatekel, vendar ga lastnik še ni dobil nazaj.

Ukraden vol.

V noči na 30. novembra je odpeljal neznanec iz hleva posestnika Martina Pongraea na Planini pri Tinjah 5 let staraga, nad 30,000 kron vrednega vola.

HIPNOTIZIRAN POLICIST JE USMRTIL DVE OSEBI V GLEDIŠČU V ŠIBENIKU.

Dunaj, Avstrija, 27. decembra. Tekom predstave je hipnotiziral policista hipnotizer Max Langster. Policist je potegnil revolver ter ustrelil dve osebi ter pet ranil, predno so ga zvezali ter odvedli na stražnico. Tam se je zavedel ter ni vedel nič o svojem groznom dejanju.

PROHIBICIJSKI AGENT OBOJOEN.

Bluefield, W. Va., 27. decembra. Danes je bil spoznan krivim prohibicijski agent A. Mutter. Dokazali so mu, da je prodal žganje. Obsojen je bil na eno leto ječe in na tisoč dolarjev globe.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA SLOVENSKEI DNEVNIK V "GLAS NARODA", NAJVEČJI ZDružENIH DEŽAVAH.

Peter Zgaga

Staro leto se bliža svojemu koncu. Bilo je tako kot vsako. Dobro nekaterim, nekaterim pa slabo.

Pravijo, da bo prihodnje leto boljše. To je želja vsakogar. Živimo pa v razdobju, ko se vsa prej vresniči kot želja.

Takozvana prosperiteta je imela na desni roki mehko rokavico ter zno božala izvoljenca.

Z levico je pa delila klofute. Ameriški delavec je bil skoraj v vseh slučajih deležen levice.

Poročila iz starega kraja so dokazovala, da bo treba še nešteto krat pljuniti v roko, predno bo doseglo priprosto ljudstvo tisto, kar mu gre po človeških in božjih postavah.

Oni, ki so videli spas v kraljevini, se bodo morali slednjič prepričati, da je le v poštenem in vztrajnem delu rešitve in da ni pogoj napredka kralj, pač pa zdrava pamet in delo.

Naši neodrešeni bratje se v dajejo v božjo voljo, in se pokore Mussolinijevim poveljem.

Preko meje prihaja namreč premalo bodril.

Večina bratov od Triglava do macedonske meje je na tihem odločila: Da bomo le mi živeli, kaj so nam drugi mar! Vrag naj jih vzame!

Beseda bratstvo je v današnjih dneh skoraj vsepovsod označba za egoizem.

Evropska kraljevska gospoda izgublja svoj kredit.

Italijanski kralj hvali Boga, da živi Španski takisto.

Monarhi severnih evropskih dežel skušajo dobiti za svoje prince in princesinje dobre partije v Ameriki.

Kajti dandanašnji je ameriški dolar več vreden kot pa vse kraljevske in cesarske veličanstvo.

Turški sultan je šel po gobe. Grški kraljevski par je šel po kušat mamaligo na Romunsko.

Jugoslovanski pa strelja kozle po kamniških planinah.

Madžarski blaziranci bi radi Otona za svojega kralja. On je mlad, petnajst let je star. Ž njim bi se vrnila v deželo tudi njegova mlada mati. Po nji bolj hrepenje kot pa po sinu.

Poljska ima novega ministrskega predsednika. Imenuje se Grabski. Boljšega si ni mogla izbrati. Tudi ime Graftski bi se ji prileglo.

Boljševiška Rusija se smeje in krohoče. Ima sicer nekaj izbornih humoristov, kot je naprimer Averčenko, toda njegova dela niso nič v primeri s poslanico ameriškega državnega tajnika Hughesa, ki je pred kratkim poslal Čiterinu.

Mark Twain naj se skrrije pred njim.

V Ameriki nekaj veljaš, če imaš dolar v žepu.

Če imaš sto dolarjev, veljaš stokrat več.

Če jih imaš milijon, so ti odprta vsa vrata; počneš karkoli hočeš, greš kamorkoli hočeš, edinole v arest te ne puste, magari, da bi silil vanj.

Jugoslovanska

Katoli. Jedinota

Ustanovljena 1. 1898

Inkorporirana 1. 1907

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185 St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Box 561, Ely, Minn.
Skrajni delavski sekretar: JOHN MOVERN, 413 - 13th Ave. East, Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 303 American State Bank Bldg., 688 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

ANTON ZBASNIK, Room 206 Bakewell Bldg., cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.
MOHOR MLADIC, 1334 W. 18 Street, Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4823 Washington Street, Denver, Colo.

Parolni odbor:

LEONARD SLABODNIK, Box 460, Ely, Minn.
GREGOR J. PORENTA, 310 Stevenson Bldg., Puyallup, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Združevalni odbor:

VALENTIN FIRČ, 780 London Rd., N. E., Cleveland, O.
PAULINE ERMENC, 383 Park Str., Milwaukee, Wis.
JOSIP STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARC, 635 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tjkajoc se uradnih zadev kakor tudi denarne politjave naj se pošljajo na glavno tajniko. Vse prijabe naj se pošljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniške s prijelava naj se pošljajo na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jedinota se priporoča vsem Jugoslovonom na obitni pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 3 člani ali članicami.

Jugoslavija irredenta.

Šolske sestre,

ki so oseni let oskrbovale otroški vrtec in gospodinjstvo šolo v Idriji, so se morale izseliti. Vlada je odločila njihove prošnje za italijansko državljanstvo in te dni so se sestre izselile v Jugoslavijo.

Dekan Škrbec izgnan iz Istre.

Zdaj je prišel na vrsto krkavski dekan Škrbec, bivši istrski državni poslanec. Orožniki so prišli penj in ga odgnali do meje. Tako je ostal v veliki pomjanski občini, ki je izključno slovenska, le še en slovenski duhovnik, v Šmarje in Kostabono so poslali že dva italijanska duhovnika, v Krkavec pri seveda tudi Italijan. Dekan Škrbec je rojen na Kranjskem. Postroval je ves čas v Istri ter bil leber duhovnik in učitelj slovenskemu ljudstvu. Zato pa so mu rešili njegovo opejsko prošnjo tako, da so ga izročili orožnikom, ki so ga spravili preko meje. Ako bi bil Italijan in izkorisčevalce ljudstva, potem bi bil lahko ostal v Istri, ker pa je dekan Škrbec potena slovenska duša, je moral na voja stara leta iz Istre. Cerkevna oblast nima pri izgonu slovenskih duhovnikov iz srede slovenskega, katoliški cerkvi tako zvesto vdatega ljudstva nobene besede. In vendar je Italija vsa katoliška, njen katolicizem se zadnje čase vendarje pred vsem svetom in pa sež prebiva v njej. Nekaj dni po zgonu dekana Škrbea je proslavil vatikanski list "Osservatore Romano" Mussolinija radi velikih lebot, ki jih je storil za stvar cerkve. Ali spada izgon slovenskega dekana med velike dobrote, storjene za stvar cerkve?!

Pedagoška beseda o našem jeziku na osnovni šoli.

Luigi Ceredaro, bivši generalni civilni komisar v Treatu, piše v pedagoškem časopisu "Rivista pedagogica" 1923 tole: Učni jezik, v katerem se morajo otroci poučevati, je izključno samo materni jezik, ki je edino pravo sredstvo, da se človek duševno, uravno in versko usmo vzgoji. Otrok, ki s šestim letom sedi v klopi pred učiteljem, ki mu govori v jeziku, različen od onega, ki ga rabi v običevanju s starši, urati in sestrami, se čuti prestavljenega v popolnoma tujo okolico, bo zmeden in izgubljen. V šolah, kjer se pouk ne vrši v maternem jeziku, vlada popolna zmešnjava. Tako piše v pedagoški reviji Ceredaro, to je oni Ceredaro, ki je kot politik proti pouku v maternem jeziku za slovenske in nemške otroke. Ali je sploh še kaj resemosti v Italiji?

Kaj se vse godi na Krasu!

"Piccolo della Sera" pripoveduje, da je bila v Lippi v Šolskem oslojpu v peči sezgana šolska italijanska zastava skupno s slikama radja in kraljice. Zaprli so šolsko ostražnico, ki pravi, da nihče ne ve, kdo bi bil to storil. Prijeli so nadalje pred kratkim odpuščenega učitelja Karla Črnigoja in ga dgnali v Gorico. Vršni se stroga reiščava po raznih vaseh. Podprefekt je odločil, da se mora naša šolska zastava slovesno blagoloviti in vse prebivalstvo mora biti navzoče. Izkazati mora čast zastavi in slikama kraljeve dvojice. Nadalje poroča tržaški list, da so v Lokvah neki mladi ljudje vdrli v šolsko poslopje, raztrgali italijansko zastavo in pretepili italijansko učiteljico. "Piccolo" u-larja v svoji nesramnosti po slovenskih agitatorjih in še posebej

Prav vsakdo—

kdor kaj liče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudoviti uspeh —

mali oglasi

"Glas Naroda".

NOVA ZANIMIVA KNJIGA

NA KRVAVIH POLJANAH

Spisal Ivan Matičič

Cena s poštnino

\$1.50

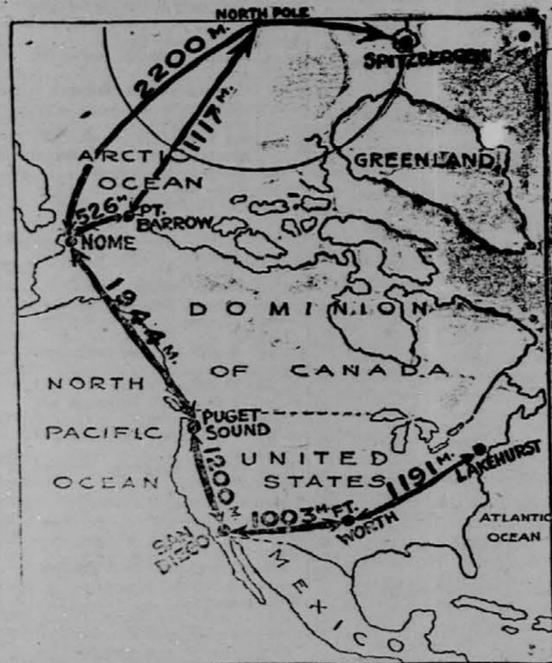
TRPLENJE in strahote z bojnih pohodov bivšega slovenskega planinskega polka.

V knjigi so popisani vsi boji bivšega slovenskega polka od prvega do zadnjega dne svetovne vojne. Iz Galičije, z Doberdoške planote, z gorovja s Tirol, Fajtjega hriba, Hudega Loga, Sv. Gabrijela, Pijave in o polkovem uporu ter njega zakletvi.

Knjiga je trdo vezana, vsebuje 270 strani in 26 slik iz vojne.

"GLAS NARODA" 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

PRIPRAVE ZA POLET NA SEVERNI TEČAJ.

Zgornja slika nam predstavlja vojnega tajnika Weeks, ki se posvetuje z generalnim majorjem Masonom M. Patrikom glede poleta na Severni tečaj. Spodaj vidite zemljevid, kateri označa pot, ki jo bo premerila zračna ladja "Shenandoah". Polet se bo vršil sredi prihodnjega poletja.

Raznoterosti

Kaj je papaž daroval španskemu kralju.

Španskemu kralju Alfonzu je daroval papaž umetniško izdelan mozaič, ki predstavlja sv. Petra v ječi, ko se mu prikaže angel. Mozaič je nad en meter visok in vdelan v dragocen okvir s papeškim grbom. Španski kraljič pa je papaž poklonil kíp Matere božje. Papež je tudi izrazil željo, da bi se njegovi darovi postavili v najbližjo okolico kralja in kraljičice, tako, da bi suverena imela vedno pred očmi papeževu protoktorstvo nad njima.

Najstarejši mož na svetu.

Najstarejši mož civiliziranega sveta je po poročilu pariškega "Tempa" nekdanji Napoleonov seržant Jean Krasinsky. Kot mlad mošt 32 let star se je boril pod Napoleonom pri Borodinu in je bil od Rusov vjet. Skoraj do preobrata stoletja je služil nato "stari seržant" pri Rusih. Udeležil se je nešteto vojsk. Starček je še danes zdrav in čil, kot kak osmedesletni mož. Pri havalu na babilo v Parizu je bil star 12 mesecev in v bitki pri Trafalgarju, kjer je padel angleški admiral Nelson je bil star 15 let. Njegova žena je umrla leta 1921 v visoki starosti v Rusiji. Stari veteran se bo sedaj naselil v Poznanju, kjer Poljska naseljuje svoje koloniste in tam hoče zaključiti bilanco svojega življenja.

Zajčja smola!

Včasih pravimo pasja smola! Neki tatovi so pa doživeli res zajčjo smolo. V Rostoku v Nemčiji je bilo ukrađenih iz tamošnje univerzitetne bolnice 17 zajcev, ki so bili v svrhu preiskusneje cepelne z legarjevimi bacili. Kako so tatovom teknili, tega kronika ne pove.

Kako odstraniti madež od črnila?

Raztopi klorovo apno, ki ga dobiš v vsaki drogeriji, v vodi, precedi (filtriraj), ga in, shrani v temni steklenici. Če hočeš odstraniti tintni madež ali pa črko, pomoči a s to raztopino in popij nato s pivnikom. To ponavlja tako dolgo, da madež izgine. Včasih ostane na pairju rmenkasta lisca, ki jo izbrise, ako jo pomočiš z raztopino citronove kisline, ki jo tudi dobiš v prašku v vsaki drogeriji in lekarni.

glavo pokonci ter smem vsakemu neustrašeno gledati v obraz.

Mogoče sem tudi jaz le izjemen slučaj. Ali mislite, da bi bilo manj takih slučajev, če bi bili v splošnem sprejeti principi komisarja Woodsa?

Polet z zrakoplovi preko Severnega tečaja.

Poroča Vilhjalmur Stefansson, slavni polarni raziskovalec.

"Ko sem prvič čul, da hočejo poslati zračno ladjo Shenandoah preko Severnega tečaja tekom prihodnjega poletja, se mi je zdela ta novica preveč dobra, da bi bila resnična. Upam in pričakujem, da se ne bo nič pripetilo, kar bi preprečilo izvršitev tega načrta, — zopet načrta, ki je v tako polnem soglasju z Ameriko, čeželo, ki je proizvedla par največjih arktičnih raziskovalcev, ki je poslala neustrašena Peary-ja, dejanskega razkritelja Severnega tečaja in ki je sedaj zgradila to ponosno zračno ladjo.

"Prva posledica dokaza, da je mogoče preleteti v zračni ladji Severni tečaj, bo po mojem mnenju ustanovitev zračnih pošt nih poti, potem ko se bo poleglo prvo splošno navdušenje, ki pa bo povsem upravičeno.

"Ne, jaz ne mislim rednih pošt nih črt v polarne pokrajine, temveč poštne črte preko polarnih pokrajin. Take črte bi dejanski odpravile čas, ki ga je treba sedaj, da se doseže gotove dele zemlje iz velikih glavnih mest kot naprimer iz Londona in New Yorka. Bistvenega pomena bi bile take poštne zveze tudi za svetovno trgovino.

"Taka poštna črta, ki bi se seveda kaj kmalu izpremenila v potniško črto, bi skrajšala sedaj nezimerno dolgo pota in čas, katerega se porabi sedaj za potovanje, bi bil na razpolago za bolj produktivne napore. Civilizacija bi napravila mogočen korak naprej, tudi če pustimo na strani povečanje svetovnega bogastva, ki bo gotovo ob času vsled podrobnega proučevanja arktičnih krajev.

"Današnja poštna črta iz Londona na Japonsko je približno 10.000 milj dolga. Preko arktičnih krajev bi bila razdalja le za polovico tako velika. To je dragocen prihranek, kaj ne? Prihranilo bi se na ta način najmanj eno tretino poti preko Sibirije. Amerika bi ne imela direktnih dobičkov, a tudi indirektni so pogosto prav tako veliki.

"Zanimiva posledica takega poleta bi bilo tudi nenadno izločitev arktičnih pokrajin iz sveta romantike in ti kraji bi dobili svoje mesto v materialističnem svetu, v obeh povprečnega človeškega bitja.

"Kakorhitro bo završeno prvo potovanje preko Severnega tečaja v vodljivem zrakoplovu, se bodo pričeli arktični kraji hitro izpreminjati iz lovišč ponižnih raziskovalcev, v igrišča izletnikov, renče ambicioznih farmerjev, ki se ne strašijo dela v strogem podnebu ter mogoče v eldorado rudarskih pionirjev.

"Če bo vodljivi zrakoplov Shenandoah uspešen in če bo mogoče dokazati splošno uporabnost prekratičnih poletov, bo prva črta z redno zračno službo segala od Londona do Tokijo. Pričakujem skoro neposrednega trgovskega razvoja te zračne črte, če bo polet ameriške zračne ladje dokazal, kar pričakujem jaz. Če ne bo nesreča pa bo ta polet popolen uspeh, v kolikor morem presoditi jaz.

"To pa se ne zgodilo raditega, ker se bo našlo, da so razmere za polet preko Arktika v med Londonom in Tokijem kaj boljše kot pa so iste razmere med dvema drugima točkama, ki ležita na sličnem način. To se bo zgodilo raditega, ker imamo v Londonu in Tokiju dve veliki središči, zvezani s trgovskimi in diplomatskimi odnosi, ki bi bil še poglobljeni vsled hitre zveze take vrste. Tako tesnejša zveza je sedaj zelo otežkočena vsled zamudnih črt potovanja. Črta preko arktičnih krajev bi bila najkrajša črta, ki jo je mogoče potegniti med tema obema glavnima mestoma.

"Meni se dozdeva, da bi ne nudila tako prek-arktično potovanje nikakih resnih težkoč. Ravna črta, ki bi predstavljala vsaj temelj trgovske črte, teče iz Londona do južno-zapadnega konca Norveške. Nato sledi tejbali do Severnega rta, kjer preskoči iz Norveške na Novajo Zemlja, ki je približno ta-

ko daleč od Norveške kot je Norveška od Anglije. Sličn skok bo poneseš črto preko Arktika do azijske celine, odkoder bo šlo potovanje preko kopnega ter se končalo z majhnim skokom preko morja do Japonske, čeprav bodo seveda na poti prekoračene nekatero največje reke sveta.

"Te reke so važni faktorji, katiki slehrna tek reh bo napravila bodoči razvoj zračnih potovalnih črt varnim in praktičnim. Doba ve kot naprimer petrolej, bo mogoče transportirati s trans-sibirske železnice pa do višjih tokov teh velikih rek, jih razložiti nato na plave in parnike ter prevesti na določena mesta.

"Na približno vsakih petsto milj se bo najbrž ustanovilo relesko postajo, ki bo založena s težkim tovornim blagom, katero se bo transportiralo na ta ali oni način. "V kolikor pridejo povštev težkoče potovanja za posadke zračnih ladij in potnike na vodljivih zrakoplovih, je jasno, da ne morejo te težkoče predstavljati nikakih resnih ovir k uspehu predlagane zračne črte. Meseca julija bo vodljivi zrakoplov, ki bo letel po tej poti, recimo v višini tisoč čevljev, zadel na iste temperature kot jih najdejo parniki na poti iz New Yorka v Southampton, potem ko bo pasiran severni konec Norveške.

"Za šest ali osemsto milj preko Severnega rta pa do časa, ko bo prišla zračna ladja nad azijsko celino, bodo temperature julija meseca slične onim v severoatlantskem oceanu v septembru in oktobru. Za tem pa bodo imeli potniki pod seboj, čeprav bodo za nekaj časa za več kot sto milj severno od arktičnega kroga, višje površinske temperature kot pa so v Angliji meseca julija.

"Temperatura v višini tisočih čevljev bo približno ista kot jo najdejo zrakoplovi tisoč čevljev nad Anglijo v sličnem letnem času. Na gotovih delih črte bo znašala temperatura zraka, obdajajočega hitečo zračno ladjo, približno toliko kot temperatura krog zračnih ladij, ki vozijo med Londonom in Parizom, ob istem letnem času.

"Če govorim o mesecu juliju, ne mislim s tem, da bo to potovanje možno in ugodno le v poletnih mesecih. Januar bo na tej zračni črti mogoče najbolj ugoden mesec za potovanje.

"Potniki bodo najbrž zadeli na meglo na obeh koncih, v bližini Anglije ter v bližini Japonske. Tenkom večjega dela potovanja pa bo nebo kristalno čisto in modro. To velja prav posebno za del potovanja iz Londona v Tokijo, ko bo enkrat Novaja Zemlja za zračno ladjo.

"Najbolj presenetljive zmote obstajajo glede meteoroloških razmer v arktičnih pokrajinah. Povprečni padec snega v arktičnih krajih je manjši kot pa povprečno padec v Nemčiji ali Virginiji. Večina tega snega pride spomladi in jeseni, ki bosta najbrž najslabša letna časa za arktične zračno potovanje, dočim bosta zima in poletje najboljša.

"Temperatura bo znašala od petdeset do sedemdeset pod ničlo, kar predstavlja minimalno temperaturo North Dakote in Montane.

"To ne bo niti približno tako mrzlo kot v višjih zračnih plasteh, do katerih se bodo v bodoči vojni dvignile zračne ladje radi večje varnosti tekoma poleta preko Francije. Teh temperatur tudi ne moremo primerjati s temperaturami, ratero so našli letalci, ki so se visoko dvignili tekom rekordnih poletov v tekočem in preteklem poletju.

"Moje naziranje je, da je ustanovitev redne zračne črte preko arktičnih krajev mogoča in izvedljiva in da bodo nudile take črte velike koristi."

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

Zagonetno, toda resinčno.

Izpreobrjeni grešnik.

Pred par dnevi sem nepričakovano zadel nanj, potem ko ga nisem videl že celih dvajset let. — Takrat je bil mlad časnikarski poročevalec. Prihajal je iz ugledne starokrajske družine, — napravil kot mlad človek par neumnosti in njegov strogi oče ga je vsled tega poslal v Ameriko. Bil je vesel, lahkomisljen dečko, ki je ljubil vino ženske, petje in karte, in zastranatega se ni mogel nikjer držati.

Nato pa je naenkrat izginil. — Sprva smo se pač čudili ter povpraševali, kam je tako nenadno izginil, a polagoma smo popolnoma pozabili nanj. Le malokedaj sem pozneje mislil nanj, a pred par meseci sem povsem slučajno izvedel, da je zaposlen pri nekem angleškem mesečniku kot pomožni urednik.

Presenečen sem bil, ko sem ga sedaj nenadoma zagledal. Iz prekepevajočega in živahnega mladeniča je postal miren in resen mož. Svetli lasje so postali sivi in njegovo čelo je nosilo globoke zarezke, ki so govorile o težkih skrbeh, trdih bojih ter številnih zanikanjih.

Očividno je bil vesel, ko mi je zopet videl ter me prosil, naj mu sledim v eno onih majhnih restavracij na zapadni štirideseti cesti, kjer se tako udobno sedi in nemotno kramlja.

— Slučajno sem zadel na vas, — moj dragi prijatelj, — je rekel. — Celo noč sem razmišljal o tem, kar ste pisali zadnjič. Mislim sem na povest o Little Horace-u, banenem tatu Hovanu, ki je naenkrat zapustil pot zločinov ter pričel hoditi po trnjevi poti čednosti. Čital sem tudi vašo končno pripombo, da so taki slučaji žalibog le izjeme, ki potrjujejo pravilo. Ali res mislite, da so taki slučaji tako redki? Ali veste, zakaj je zločinu tako težko hoditi po pravi poti, čeprav ima najboljšo voljo ter je napravil najbolj trdne skope? Horace ni nikdar sedel v ječi, n nikdar poznal trpljenja in kopnenja za sivim ozidlem jetnišnice. Nikdar ni bil zasledovan, preganjan ter zopet in zopet pahnjjen nazaj v močvirje, iz katerega se je skušal oprostiti. Ali verjamete, da lahko postane tudi prejšnji kaznjencec zopet spoštovan član človeške družbe, če se mu le nudi priliko? Jaz vem za tak slučaj.

V trenutku sem ga razumel. — Vedel sem naenkrat, kam je izginil, kje je bil vsa ta dolga leta in zakaj je je nagovoril natakraj, ki ga je poznal, z imenom, ki mi ni bilo znano.

Izvedel sem, da je nekoč ponaredil črke, da so ga zasačili ter poslali v ječo. Da je v tem svojem obupu sklenil prijateljstvo z raznovrstnimi zločinci, ki je postal navaden tat, da so ga poslali nazaj v ječo, da pa se mu je končno vendar posrečilo oprostiti se vseh zlih vplivov, kljub vsem oviram.

Pričel mi je pripovedovati naslednje: — Bilo je leta 1912. Ravno sem bil odpuščen drugič iz jetnišnice v Sing Singu, kjer sem presedel tri leta. Neki paznik me je spremljal na vlak, mi dal vozni listek, ponudil roko ter hotel tudi biti dovtipen, ko je rekel: — Rezervirali vam bomo vašo celico. Na svidenje. — Jaz sem odgovoril le, da je najboljša stvar v Ossiningu vlak, ki odpelje od tam ter se takoj nato odpeljal v New York.

Eno uro pozneje sem dospel v New York ter izstopil na 125. cesti, ker nisem hotel, da bi me detektivski takoj prijeli na Grand Central postaji. Komaj pa sem zapustil kolodvor, ko mi je že neki detektiv položil roko na ramo ter mi rekel, da bi me "old man" strašno rad videl. Old man je bil načelnik detektivskega departmanta, takratni inšpektor McCafferty.

V detektivskem glavnem stanu je dnevna inšpekcija že minula, in inšpektor me je povabil, naj ostanem do prihodnjega jutra gost mesta. Vsi moji ugovori so bili zaman, Zaprli so me v celico, kjer

sem se valjal v divjem srdu potrdih pričnah. Pravijo, da je pot v peklo tlakovana z dobrimi sklepi. Jaz sem hotel hoditi po pošt nih potih ter zahteval le priliko, da storim to. Komaj pa sem bil prost dve uri, sem bil že zopet v celici, ne da bi zakrivil niti najmanjše stvari.

Tekom celega dneva nisem ničesar zaužil. Ob osmih naslednjega jutra, po dolgi noči brez spanja, so me privedli v dvorano, v kateri so hodili detektivski z mas-kami krog majhnega odra, na katerega so morali stopiti arestanti, katere so prijeli tekom prejšnjega dne. Inšpektor je pripovedoval detektivom, zakaj je bil ta ali oni človek aretirani in kakšne so njegove prejšnje kazni. Aretirani se je moral obračati na vse strani, da so si ga detektivski lahko dobro ogledali.

Ko sem prišel na vrsto jaz ter sem uporno zrl detektivom v obraz, je rekel inšpektor:

— Ta človek je star grešnik. — Šele večeraj je prišel iz Sing Singa. Dokler se mudi v mestu, ni nobeno imetje varno pred njim. Osleparyl bi vas celo za vaše z zlato plombirane zobe. Pazite dobro nanj. Kjer ga vidite, ga primite enostajno. Ne izpostavljajte se nikakemu riziku.

Tako se je pričela gonja. V teku enega tedna so me štirikrat prijeli. Nič več si nisem upal vprašati za delo. Bil sem brez sredstev. Postal sem zopet tat. Prijeli so me ter poslali nazaj v celico v Sing Singu, katero so rezervirali zame, kot je rekel takrat paznik.

Ko sem bil nekako štiri leta pozneje zopet oproščen, sem trdno sklenil, da si na vsak način priborim nazaj svojo pravico do življenja. V tem slučaju se nisem odpeljal direktno v New York, temveč izstopil v Yonkersu, odkoder sem se peljal naprej s poulično železnico. Nisem čakal povabila, — naj se oglasim v policijskem glavnem stanu, temveč se čimprej mogoče odpeljal tjakaj. Službojočemu policistu pri vratih sem rekel, da želim govoriti s komisarjem v neki važni osebni zadevi. — Brez nadaljnjih ceremonij so me pustili v urad policijskega komisarja Arthurja Woodsa.

Presenečen sem bil, ko sem ga zagledal. Bil je slaboten ter imel obraz in obnašanje učenjaka. — Brez nadaljnjih pomislekov sem mu rekel: — Gospod komisar, ravnokar prihajam iz Sing Singa. Tam sem bil pogosto, večkrat kot mi je bilo ljubo.

Krog ustnice komisarja je zalgral smehljaj, in jaz sem nadaljeval:

— Ko sem se zadnjičkrat vrnil domov, so me aretirali, kakorhitro sem stopil z vlaka. Kadar sem se ozrl okrog sebe, sem videl najmanj pol ducata detektivov. Vsa-kikrat, kadar sem potegnul vase sapo, sem mislil, da čutim enega. Podili so me kot stedekega psa. — Sit sem tega zločinskega življenja. Nočem postati angel, a prišel sem s prošnjo, da mi pomagate. Ali hočete to storiti?

Komisar se je resno ozrl vame in njegove presunljive oči so mi segle v dno duše. Dolgo časa je molčal, nato pa rekel:

— Ali ste pripravljeni pomagati samemu sebi?

Prikimal sem. — Dobro, storil bom vse, kar je mogoče ter vam pomagal priti zopet na površje. Isto bo storilo tudi petnajststisoč mož policije. Mi hočemo ustvariti moše, ne pa zločince. Mi hočemo zdraviti, ne pa kaznovati. Hočemo vam pomagati predno pridete v težkoče. Veseli me, da ste prišli k meni. To je tudi najboljši dokaz, da ste odkrili in da imate res dobre namene.

Vprašal me je, česa sem zmogel ter se je ponudil preskrbeti mi službo. Policijski komisar je bil pripravljen preskrbeti delo prejšnjemu kaznjencu! Njegov nastop me je presenetil. Ponudil mi je roko, in dal sem mu svojo. — Rekel pa sem mu, da hočem naj-

prvo poskusiti, da se sam postanim na noge. Šele če bi se mi to ne posrečilo, bi prišel zopet k nje-mu ter ga prosil pomoči. To mu je očividno ugajalo.

— Ne pozabite, — je rekel, da sem vaš prijatelj ter prijatelj vsakega človeka, ki pošteno potrebuje prijatelja. Vsak mož pod me-noj vam bo pomagal. Stari sistem preganjanja bivših kaznjencev spada v preteklost. Če bi se vam kaj pripetilo, obvestite mene. — Zbogom in na dobro srečo!

Takoj sem pričel iskati dela. Imel sem le par dolarjev v žepu. Zvečer sem prečital novelo, katero sem spisal v kaznilnici, in takoj naslednjega dne sem jo prodal enemu največjih listov. Mislim sem, da sem bogatejši kot Rockefeller, ko sem dobil ček. Celih sto dolarjev pošteno zasluženo denarja, prvičkrat po dolgih letih.

Obiskal sem uredništva dnev-nih listov, a povsod so me odklo-nili. Končno sem dobil mesto pri neki kinematografski družbi kot urednik scenarijev. Predsednik te družbe je vedel natančno, kdo da sem.

— Meni je popolnoma vseeno, kaj ste storili, — je rekel. — Po-kažite mi, kaj znate. Pričnete lah-ko s tridesetimi dolarji na teden. Mesto je drugače plačano s sto dolarji na teden. Če jih hočete i-meti, jih zaslužite.

Takoj naslednjega dne so me poslali v banko z visokim čekom. Moral sem se smejeti, ko sem pomislil, kaj bi pač rekla prejšnja policija, če bi me videla priti v banko. Dvakrat ali trikrat na teden sem hodil v banko. Končno sem sam izstavljaval čke ter jih iz-plačeval. Nekega dne sem pome-žnik nekemu Pinkertonovemu detektivu, ki je bil v banki. Na široko je odprl oči, ko je videl de-bel zvitek bankovcev, ki sem jih držal v roki. Sledil mi je v poulič-no železnico in pozneje na ce.sto.

— Pojdite z menoj v študijo, — sem mu rekel. — Pokazal vam ga bom, kakorhitro pripravim plače. — Ali me hočete potegniti, — me je vprašal.

— Nikakor ne, — sem mu odv-rnil. — Ali ste kdaj mislili na to, da je še kaj drugih poštenih lju-di razen vas samega? Niste si sve-sti svoje stvari, kajti drugače bi me zaprli. Moj bos ve vse. Če mi zaupa on, lahko storite isto tudi vi.

Šel je z menoj v študijo ter postal moj prijatelj.

V božičnem tednu je sestavljal blagajnik mezne kuverte. Ko sem odprl svojo kuverto, sem našel v njej petinpetdeset dolarjev. Vprašal sem blagajnika, če ni to pomota.

— Nikakor ne, — je rekel. — Bos mi je ukazal dati vam ta de-nar.

Tedaj sem vedel, da so mi za-upali in nobenega policista se ni-sem več bal.

Nekaj časa pozneje sem imel priliko osamosvojiti se s svojimi prihranki. Pustil sem službo, a po preteku enega leta so me okradli. Ostali so mi le dolgovi.

Svojo bol sem zapal Pinkerto-novemu detektivu. Silil me je, — naj povem ime tatu. Ogorčen je bil, ko tega nisem hotel storiti.

— Še nikdar v življenju si ni-sem tako želel izvršiti aretacijo, — je rekel.

Jaz pa sem bil drugega mnenja. Kaznilnica me ni reformirala kajti tam ni mogoče poboljšati nobenega človeka.

Bil sem zopet, kjer sem bil ob času, ko sem zapustil komisarja Woodsa. Prebril pa sem se. — Čeprav sem bil bivši kaznjencec, so vendar lepo postopali z menoj. Veliko lepše, kot sem mogoče zaslužil. Kradel sem ljudem, a sedaj so okradli mene. Vedel sem tedaj kaj občuti okradeni. Vsak človek ima priliko, zaslužiti si pošteno svoj kruh.

Čkoro brez centa v žepu sem prišel v uredništvo lista, pri katerem sem zaposlen sedaj.

— Ali znate pisati? — me je vprašal urednik. — Znam, — sem odv-rnil. S tem sem bil sprejet. Pred par leti sem bil še kaznje-nec. Sedaj pa zopet lahko nosim

Poiret.

Trdnejši je ko kralji. Živi v proslasti, sedanjosti, bodočnosti. Bil je slaven že pred vojno. Reči so mu, da je kralj mode. Vse nemške debeluške so ga čestile, vse so kupovale njegove umetniške toalete. Ah, prirojene francoske šarpe in vitke linije niso mogle kupiti.

Ostal je slaven med vojno. Paul Poiret (izg. Pol Poaré) je lastnik enega največjih pariških modnih zavodov, in v njem se izdelujejo modeli za ves svet. Leta 1918 je pridružil Ameriki, plesala okrog njega in ga molila. Vse Daisy in Mollie in Ivy ravno tako, kakor vse Margot, Cloco, Fifi in Froufrou, vse angleške vojvodinje, špansko-markize, italijanske signore vseh rangov, ameriške milijarderke in prijateljice francosko belgijskih bankirjev.

Danes je Poiret praktični zastopnik lige narodov, vidni član, ki veže kulturni svet. Nastopil je potovanje po srednji Evropi. Bil je na Dunaju, v Pešti, te dni je v Pragi. Morda ga kaj piči in bo prišel v Beograd. Tudi v Ljubljani? Bog varuj, premalo imamo bankirjev, a preveč lepotic, ki bi si želele "enkrat, vsaj enkrat" garderobo Poiretovo. Izkazalo bi se pri tej priliki, da na svetu ni mnogo lepših, kakor so Slovenke, če imajo priliko, da jih obleče Poiret.

Pompozno naznanjen, je konec novembra nastopil Poiret s svojim razkazovanjem v dunajskih Kammerspielen. Ta krojač ima zares format. Zdoljni konec Rotenturmstrasse je bil poln avtomobilov, privatnih seveda. Iz vsakega je stopila dama v krznenih čevljih, da si s svojega partnernega sedenja za 180.000 avstr. kron ogleda eno onih oblek za popoldan, za kakršno dobiva Poiret najmanj po 2500 frankov, t. j. 12 do 15.000 Din. Takšne predstave so bile štiri. Poiret je prekosil vse operne in filmske zvezde. Prejel je 400 milijonov K vstopnine, in za ogled njegovih večernih oblek in tea-gousov so dame plačevale sedež v ceru po 350.000 K, balkonsko ložo po 1.650.000 K.

V Pragi je Poiret pokazal svoje znanje v Alhambri in obenem predaval o modi. Vstopnice so tu stale le po 48 ehodoslovaških kron, pa so bile razprodane, ne doseže. Poiret je precej debeluščen, nastopil je mirno in rutinirano, sedel je k mizi in govoril tako stihla, da ga izprva niso razumeli. Zahteva absoluten mir in pozornost. V Pragi je izjavil:

"Nisem kraj mode, nego vdan jej sluga. Njen kralj je Pariz. Pri toaleti je glavna misel, originalna ideja, ki se mora razlikovati od onega, kar je že znano, torej staro. Moderno, to je samoniklo, značilno. Toaleta se ti mora lepo podati. Vsaki se ne poda vse. Nosi novo obleko, čim jo imaš in dokler ima najnovjšo modno linijo. Ne shranjuj jo za čas, ko bo že druga linija moderna!"

Nato je pokazal 6 manekenov, gracioznih deklet v vitkih, lepo raslih postavah, brhko in ljubko so se gibale v bokih in do dobra uveljavljiva Poiretove kreacije. Odločilno je: vitkost; — krila do gležnjev; — okrog postavse se vijejo šerpe, ki se skladajo bodisi z rokavom ali rameni ali vlečko, ali pa so zadržane zadaj za pasom. Po dnevi prevladuje temnozeleno, zvečer češnjeva, malinova, jagodina barva. Moderni so zlati in srebrni brokati, zameti v vrseh barv, sifonovi velurji in druge vrste volnega blaga. Večerni plašči so bogato obrobjeni s krznom ali pa so ceeli iz krzna, podvlaka je prvovrstna. Vezanine so visle na temnem dnu, cvetne, čisto egipčanske (še vedno Tutankhamen!).

Kdaj bo Ljubljana imela svojega Poireta? Kdaj bo ta imel dovolj primerne publiko? Ljubljanske ljubeznive gospodične, takrat homje že kdo ve kje! In vendar je res, predno se prepričaš, kako lepa je slečena, moraš videti, kako je lepa oblečena! Vanitas vanitatum; — in vendar je na svetu najlepše in najgloblje, kar izgleda, da je najbolj ničevo. Brillat-Savarin je bil Francoz, Poiret je Francoz, Ninon de Lenclos Francozinja. Ta narod je velik, Poincare je borec, Poiret je zmagaec.

Ljubavna pisma.

La Liberté je otvorila zanimivo poizvedbo o tem prečnem vprašanju. Odgovori se glase različno. Slušajmo sem se o tej priliki domislili, da je Maupassant v neki noveli obdelal ta predmet. Sklenil je pa takole: moški naj upepelijo ljubezna pisma, ženske pa ne. Evo vam bistveni odlomek iz Maupassantove povesti "Naša pisma". (Novela, prevle Pastukčin, Salonska knjižnica XII, 1910). Roza zahteva svoja pisma od svojega ljubimca:

"Ali ste že kedaj pomislili na vsa ljubezna pisma, ki so se našla v predalih mrtvih soprog. Jaz razglabljam že dolgo o tem in potem dolgotrajnem razmišljanju sem prišla do tega, da zahtevam svoje liste od vas.

Vedite torej in zapomnite si, da nikdar in nikoli nobena ženska ne spali, ne uniči, ne raztrga listov, kjer je moški razkriva svojo ljubezen. V njih je zakopano vse naše življenje, vse naše upanje, vse naše pričakovanje, ves naš sen. Ti papirčki, ki nosijo naše ime in nas božajo z ljubavnimi besedami, so nam svetinje in me ženske rade molimo v kapeliah, kjer smo me svetnice. Naša ljubavna pisma so priznanja naše dražesti in mamljivosti, naš tajni ženski ponos to je zaklad našega srca. Ne, nikoli nobena ženska ne ugonobi skrivnih in slastnih arhivov svojega življenja. Ali ne mremo kakor vsakdo in potem ... potem najdemo drugi ta pisma. Kdo jih najde? Soprog. Kaj pa stori z njimi? Nič. Zažge jih.

O, mnogo sem premišljala o tem, mnogo! Pomislite, da dan na dan umirajo ženske, ki so bile ljubljene, da dan za dnem padajo sledovi, dokazi njih krivde možu v roke in da ne izbruhne nikdar noben škandal, da ne pride nikoli do dvoboja. Pomislite, dragi, kaj je človek, kaj žilovsko srce. Mož se pač osveti nad ženo dokler je živa; bje se z moškimi, ki onečasta, ubija ga, dokler je ona živa, ker ... da, zakaj? Jaz ne vem prav za prav, Ali če najde pri njej po njeni smrti podobnih dokazov, jih sežge, ljudje ne izvedo ničesar, on stika se naprej roko prijatelju pokojnice in je si no zadovoljen, da niso prišla ta pisma v tuje roke in ima sladko zavest, da so uničena. O, koliko jih poznam med svojimi prijatelji, ki so morali spaliti take dokaze, ki pa se delajo kakor da ne vedo ničesar, in ki bi se bili grozno maščevali, da so prišli na sled, dokler je ona še živela. Toda ona je mrtva. Čast se je sprenehila rob pomeni, da je zakonska zvestoba zastarela. Potemtakem smem mirno hraniti najina pisma, ki so v vaših rokah nevarna za našu oba. Ali si upate trditi, da nimam prav? — — —

Strešjal na mater, ustrelil sebe.

V ulici Pondares v Trstu stanuje 56letna Dunajčanka Viktorija Kreiner s hčerko Kleljo in sinom Gvidonom, vojakom fašistske držayne milice. Gvidon je bil zaljubljen v 19 letno Rožo Ravnik, ki je često prihajala k njegovi sestri. Ker je zadnje žase izostala, je vprašal svojo sestro, zakaj ne prihaja več le njej. Toda sestra je svojega brata Gvidona precej osorno zavrnila, kar ga je tako raztogotilo, da ji je pričel groziti z revolverjem. V kritičnem položaju je posegla v spor mati, vsled česar pa se je mladenič še bolj razvnel. V divji jezi je ustrelil na mater in jo zadel v glavo. Ko se je zavedel svojega čina, je pogнал še sebi kroglo v glavo in obležal tekoj mrtve. Njegova mati k sreči ni bila nevarno ranjena.

Rudnik v Rablju

je prepuščen, kakor smo že poročali, neki tujezemski družbi. Sedaj se uradno objavlja, da je odobrena konvencija med ministrstvom za narodno gospodarstvo in anonimno rudniško družbo v Rablju, po kateri se izroča slednji ta rudnik za dobo 30 let.

Francoz, Ninon de Lenclos Francozinja. Ta narod je velik, Poincare je borec, Poiret je zmagaec.

Knjigarna "Glas Naroda"

Molitveniki:

Table listing various prayer books and their prices, including 'Duaa popolna', 'Marija Vrhinja', 'Rajski glasovi', etc.

ANGLEŠKI MOLITVENIKI: (ZA MLADINO.)

Table listing English prayer books for children and youth, including 'Child's Prayerbook', 'Key of Heaven', etc.

Poučne knjige:

Table listing educational books, including 'Abecednik slovenski', 'Mali ljudje', 'Mimo življenja', etc.

Razne povesti in romani:

Table listing various stories and novels, including 'Amerika in Amerikanci', 'Andrej Hofar', 'Jeneška vedezvalka', etc.

Table listing various books, including 'Vra Diavolo', 'Robinson', 'Razglednice', etc.

Igre:

Table listing various games and puzzles, including 'Nolina Solz', 'Svetova dediščina', etc.

Pesmi in poezije:

Table listing various poems and poetry collections, including 'Godec; poleg narodnih pravljic', 'Moje obzorje', etc.

Razne povesti in zabavne knjige za mladino:

Table listing various children's stories and entertaining books, including 'Job za mladi sob, pesnice', 'Bedeč je pravil, pravljice', etc.

Table listing various books, including 'Razglednice', 'Zabavne, različne, ducat', etc.

Igre:

Table listing various games and puzzles, including 'Nolina Solz', 'Svetova dediščina', etc.

Pesmi in poezije:

Table listing various poems and poetry collections, including 'Godec; poleg narodnih pravljic', 'Moje obzorje', etc.

Razne povesti in zabavne knjige za mladino:

Table listing various children's stories and entertaining books, including 'Job za mladi sob, pesnice', 'Bedeč je pravil, pravljice', etc.

Table listing various books, including 'Razglednice', 'Zabavne, različne, ducat', etc.

Igre:

Table listing various games and puzzles, including 'Nolina Solz', 'Svetova dediščina', etc.

Pesmi in poezije:

Table listing various poems and poetry collections, including 'Godec; poleg narodnih pravljic', 'Moje obzorje', etc.

Razne povesti in zabavne knjige za mladino:

Table listing various children's stories and entertaining books, including 'Job za mladi sob, pesnice', 'Bedeč je pravil, pravljice', etc.

Table listing various books, including 'Razglednice', 'Zabavne, različne, ducat', etc.

Igre:

Table listing various games and puzzles, including 'Nolina Solz', 'Svetova dediščina', etc.

Pesmi in poezije:

Table listing various poems and poetry collections, including 'Godec; poleg narodnih pravljic', 'Moje obzorje', etc.

Razne povesti in zabavne knjige za mladino:

Table listing various children's stories and entertaining books, including 'Job za mladi sob, pesnice', 'Bedeč je pravil, pravljice', etc.

"GLAS NARODA" (Slovenic Publishing Company) 82 Cortlandt St., New York

MARIJINA POVEST

Spisal JEAN RAMEAU.

Za "Glas Naroda" priredil J. T.

36

(Nadaljevanje.)

Sedaj vidim, da imaš rajši tisto Parižanko, kot pa mene, svojega očeta. Ne brigas se za mater, ki te je rodila, ne za mene, ki sem te vzgojil, ne za hišo, ne za domačijo, katero so vzpostavili naši predniki z žulji in znojem. Vse to hočeš uničiti zastran cukrene punčke.

Jaz nočem ničesar uničiti, oče. Kdo pa drugi kot ti? Pravzaprav si ravno tako trmoglav in baš tako slab kot Ciprijan. Ker pa Ciprijanu ni mogoče ničesar povedati, bodi že vsaj ti pameten. Ali imaš kamen v prsni mesto area? Ali se ti ne smiliva z materjo?

Motite se oče. Rad vaju imam. Vse rad storim, tega pa ne. Ta vaša zahteva presega naše zmožnosti. Morda bi se dalo na kak drug način pogovoriti Ciprijana?

Ne, Jernej, Edinole, če prekineš vse zveze z dekletom. V tvojih rokah sta naša sreča in naša nesreča. Le malo premisli, pa boš videl, da je res tako.

Starce se je zamislil in je nadaljeval: Ali res misliš, da boš dobil gospodično Marijo? Jernej ni odgovoril.

Saj veš, da noče njena mati ničesar vedeti o tebi in da je ravno zastran tebe odpotovala v Pariz. Ona ne bo nikdar dovolila, da bi postala Marija tvoja žena. Če pa one ne da dovoljenja je vse zastoj. Ona seveda ne drži z materjo, toda to se bo enkrat grdo maščevalo. Sedaj praviš, da te ljubi. Dobro, verjamem. Toda kaj bo po letih? Kaj bo, ko se bo ta ljubezen razkadila? Pomisli, da si kmečki sin, ki je obiskoval samo ljudsko šolo, ona je pa visoko izobražena ženska. V poznejših letih ti bo to večkrat očitala. Le zapomni si moje besede. Njena mati je plemenitega rodu. Tudi ona je podedovala plemstvo. Kmečki sin in plemenitašinja — krasen par.

Jernej je stopal ssslonejene glave poleg svojega očeta. Včasih je zaprl oči in najrajši bi bil zatisnil tudi ušesa, če bi jih mogel. Ali naj popusti? Ali naj se vkloni očetu? Ne, tisočkrat ne!

Ne morem — je rekel hito — oprostite oče, toda ne morem. Bruskal je čutil, da se je začela majati njegova trdnost. Na tihem je izračunal, koliko časa se mu bo še ustavljal. Moral je kovati železo, dokler je bilo vroče. Voljo svojega sina je hotel zlomiti, pa naj se zgodi to ali ono.

Sicer se ti pa ni treba bati Ciprijana — mu je prigovarjal. — Če tudi rečeš, da mu prepustiš Marijo, je ne bo hotel. Ona ti je preveč zvesta, in preveč rada te ima. Ciprijan je noče za ves svet. Proti njegovi časti bi bilo, da bi jo vzel. In po pravici ti povem, da Ciprijan ne bo več dolgo tlačil zemlje. Strašno je shujšan in izmozgan. Divje življenje ga je popolnoma uničilo. Ne moreš si misliti, kako strašen je v svoji črni bradi. Ne, tega suhača se ti ni treba bati. Če se boš odrekal Mariji, boš storil to le na videz. Gospodična Marija naj se prikazuje kot da ji ti nisi nič več mar in takole navidez naj za njim nori. On bo zadovoljen, če jo bo smel pehati od sebe. Jernej, to mi je sam povedal. Takole naredi, moj sin, pa boš videl, da bo prav.

Iz tega pa lahko postane resnica — je rekel. — Kakor hitro bo videl Ciprijan Marijo, se bo znova zaljubil vanjo.

Nikar se ne boj. On je videl v Parizu drugačna dekleta in je imel z drugačnimi opravka kot je Marija.

Ko bo pa prišel sem, bo samo njo videl, in samo ona mu bo rojila po glavi. Munk, ki sem jih prestajal takrat, nočem več prestajati. Ne morem, ni mogoče. Ubijte me oče, le tega ne zahtevajte od mene.

Ti me boš ubil s svojo trmo. Ubil me boš, uničil me boš. Motite se, oče. Zakaj me ne ubogaš? Ti odločuješ med mojim življenjem in mojo smrtjo. Če bo tvoj brat udi zanaprej delal take komedije kot jih je doseljal, mi ne bo preostajalo drugega kot skočiti v vodo. Rajši napravim konec.

Vi se šalite, oče. Kaj ne, da ne govorite resno? Tako misliš? Jaz sem star šestdeset let in sem videl več temnih kot pa svetlih dni. Vse pa lažje prestanem kot da bi ljudje kazali s prstom za menoj. Rajši umrem danes kot jutri.

Bruskal je zavil na kolovoz, ki je vodil proti Budonze. Hodil je sklonjen kot da bi ga težilo težko breme.

Jernejev odpor je bil pri kraju. Vedel je, da njegov oče nekoliko pretirava in da je le nalašč odšel proti reki. Pri sreču ga je tiščalo. Bil je na strašnem križpotju: tako ali tako. Poznal je par kmetov, ki so si vzeli življenje, ker jima je začelo iti gospodarstvo rakavo pot.

Starce je stopal hitro je in je bil že precej oddaljen od njega. Poklical ga je s presunljivim glasom, ki je natančno izražal njegov obup.

Starce pa ni odgovoril. Iz daljave se je slišalo udarjanje delav. — Oče! — je še enkrat vzkliknil. — Oče, kam greste?

Starce pa ni odgovoril. Iz daljave se je slišalo udarjanje delavcev, ki se delali v kamnolomu.

Oče, — je kričal Jernej. — Prosim vas, oče, poslušajte! Jaz nočem, da bi skočili v vodo. Jaz nočem, oče.

Bruskal je umeril svoje korake ter slednjič obstal. Zazrl se je v reko pred seboj.

V daljavi je stala domača hiša. In v domačo hišo je uprl Jernej svoj pogled. Krasna je bila in veličastna kot kraljica.

Jerneju sta se ulila po licu dva curka vročih solzo. Ali bo oče res skočil v vodo, ali bo res prišla domačija v tuje roke?

In če bi se to zgodilo, ali bo mogel dobiti vso srečo ob strani tako ljubljene Marije? Ali se bo mogel zadovoljiti z zavestjo, da ljubi le njega in nikogar drugega? Če se sedaj žrtvuje za domačo hišo, mu bo Bog morda pozneje dodelil večjo srečo.

Solnce je zahajalo, ko je tekkel po kolovozu. Tik vode je dohlet očeta. — Oče — je rekel ter ga prijel za roko — le pišite Ciprijanu, naj se vrne. — Torej si zadovoljen? — Da, zadovoljen sem. — Ti se torej odpoveduješ gospodični Mariji? — Da, ž njo bom prekinil vse stike. — Dragi sin, oprost mi moje trde besede, katere sem bil prej izpregovoril. Dober sin si. Ti, edino ti boš rešil domačijo. (Dalje prihodnjik.)

Izpred sodišča.

Nevaren nasilnež

Pred celjskim okrožnim sodiščem je stal dne 27. novembra Jurij Zelič, žagar in mlinar iz Jurkločtra, radi hudočelstva naselstva. Posestnik Nemeš v Gornji Ročci pri Laškem je sprejel obdolženca kot žagarja v službo. Ker pa mu je bil že znan kot pijanec, sta se pogodila, da mu bo za vsak brezposelni dan odtegnil 25 Din, kar bi naj bilo za odškodnino, ako bi žaga stala. Ko mu je zamlu nato res hotel odtegniti 125 Din, ga je Zelič napadel s sekuro, sajena je bila na 50 Din globe ali pa en dan zapora.

Grdo je čezmerjal čevljarški pomočnik V. V. na Rimski cesti v Ljubljani nekoga stražnika. Med grdimi psovskami mu je tudi rekel, da je še preneumen, da bi ga odgnal. Obsojen je bil, ker je res grdo čezmerjal in po lastnem priznanju ni bil pijan, na pet dni zapora. Nekli uslužbenec državne železnice v Ljubljani je zafrekaval in žalil tamonjho poštno upraviteljico, ki je prišla s poštnim hlapcem na kolodvor kot uradna spremljevalka rekomandirane pošte. Med drugim ji je tudi rekel: "Vi, Sokolice, boste kmalu sfrlela, ker hujskate!" Ker je bila upraviteljica v službi, je bil obsojen obtožene na 150 dinarjev globe.

Obsojene železničarke.

Mariborsko okrajno sodišče je obsojilo celo vsto železničarskih žen radi veriženja, ker so na mariborskem trgu kupovale živila, ki so jih prevažale v Zagreb in tam dražje prodale. Obsojene so bile po 24 ur zapora ter na različne denarne kazni.

Nemški nacionalec-tat obsojen.

Delovodja delavnice južne železnice Alfons Braunitzer je bil pred mariborskim okrožnim sodiščem obsojen radi tatvine 45 kg bakra na 4 mesece ječe, njegov drug Tomažič pa na 2 meseca. Braunitzer je znan kot nemški nacionalec že iz leta 1914.

Tri leta prisilne delavnice.

V prisilno delavnico v Begunjah so bili obsojeni za dobro treh let in odvedeni sledeči: Miro Mohorič iz Žalce, France Štrumbelj iz Morav, Emilija Zakrajšek z Blok in Alojzija Zalesnik iz Trbovelj.

Iščem svojega prijatelja JOHNA BELOVEČ, doma iz Gornje Kosane pri Šent Petru na Krasu.

Pred kakimi 4. meseci se je nahajal v Carpenter Parku, Cambria Co., Pa. Ako je kateremu rojaku kaj o njem znano, ga prosim, da mi poroča, ali naj se pa sam javi. — Mike Požar, 1152 E. 60. St. N. E., Cleveland, Ohio. (27.29-11 & 2-1)

Maščevalni zapletljaji.

Mlad fant, dober obrtnik, se je seznanil s hčerko precej imovitega očeta, tudi obrtnika. Prišlo bi bilo morda do zakona, da je ni mladi snubeč zavozil. Tasi in spe nu je posodil, da bi se osvojil v žrtvi precejšnjo svoto denarja, katero pa je fant zavežjal v Zagreb in si izmislil pravljico, da so ga napadli roparji, česar mu pa seveda ni nihče verjel. In prišlo je do spora, ki je rodil maščevanje. Užaljen tast je imel že leta 1921. Neprihliko, da mu je hotela obesiti na vrat neka služkinja očetovstvo svojega sina, čemur se je mož obrnil le na ta način, da se mu je posrečilo dokazati, da je bil oni lan, ko bi bil moral po navedbi ženske biti z njo v šišenskem gozlu, v resnici v Tržiču in v Kranju, in sponulil se je zavrnjeni zet te nepriljetne tasto ve zadeve in kmalu je bil naert gotov. Obdolžil je tasta, da ga je takrat nagovoril h krivemu pričevanju in ga ovalil, tudi če bi bil sam kaznovan. Vršila se je zanimiva obravnava, pri kateri se pa obtoženemu tastu ni moglo dokazati napeljevanje h krivemu pričevanju. Zato je bil tast oproščen, da je nagovarjal zeta h krivemu pričevanju, da je zet po krivem prisegel. Pač pa je bil zet obsojen na 10 dni zapora, ker je ukradel kokoš in spravil nekoc na Pragerskem neko Ljudmilo Leskovar v zmotu s tem, da se je predstavil za spremljevalca živine za neko veliko tvrdko v Ljubljani ter izvabil od nje 1000 Din posojila. Tako so se razvzljali maščevalni zapletljaji.

Ker so žalili uradne osebe.

V Ljubljani se je sprl neki Ivan B. s stražnikom in ga nahruvil po domače, da ga nima pravice are-

tirati, ker on bolje pozna zakone nego stražnik. Te besede je zasodil še s par kletvicami. Obsojen je bil na 200 Din globe ali 4 dni zapora.

Branjevka M. K. v Ljubljani je prošila na mitnici paznika, naj "kar pr" en glih naredi", koliko mora plačati. Ker ji pa seveda užitniški paznik nismel in mogel ugoditi, se je žena razjezila in ga je ostela tako-le: "Frdamani jeb-lajterji, kok so steni, po cest špancrajo, pa ljudi sekirajo." Čenčala je še nekaj in odšla. Obsojena je bila na 50 Din globe ali pa en dan zapora.

Grdo je čezmerjal čevljarški pomočnik V. V. na Rimski cesti v Ljubljani nekoga stražnika. Med grdimi psovskami mu je tudi rekel, da je še preneumen, da bi ga odgnal. Obsojen je bil, ker je res grdo čezmerjal in po lastnem priznanju ni bil pijan, na pet dni zapora.

Nekli uslužbenec državne železnice v Ljubljani je zafrekaval in žalil tamonjho poštno upraviteljico, ki je prišla s poštnim hlapcem na kolodvor kot uradna spremljevalka rekomandirane pošte. Med drugim ji je tudi rekel: "Vi, Sokolice, boste kmalu sfrlela, ker hujskate!" Ker je bila upraviteljica v službi, je bil obsojen obtožene na 150 dinarjev globe.

Obsojene železničarke.

Mariborsko okrajno sodišče je obsojilo celo vsto železničarskih žen radi veriženja, ker so na mariborskem trgu kupovale živila, ki so jih prevažale v Zagreb in tam dražje prodale. Obsojene so bile po 24 ur zapora ter na različne denarne kazni.

Nemški nacionalec-tat obsojen.

Delovodja delavnice južne železnice Alfons Braunitzer je bil pred mariborskim okrožnim sodiščem obsojen radi tatvine 45 kg bakra na 4 mesece ječe, njegov drug Tomažič pa na 2 meseca. Braunitzer je znan kot nemški nacionalec že iz leta 1914.

Tri leta prisilne delavnice.

V prisilno delavnico v Begunjah so bili obsojeni za dobro treh let in odvedeni sledeči: Miro Mohorič iz Žalce, France Štrumbelj iz Morav, Emilija Zakrajšek z Blok in Alojzija Zalesnik iz Trbovelj.

Iščem svojega prijatelja JOHNA BELOVEČ, doma iz Gornje Kosane pri Šent Petru na Krasu.

Pred kakimi 4. meseci se je nahajal v Carpenter Parku, Cambria Co., Pa. Ako je kateremu rojaku kaj o njem znano, ga prosim, da mi poroča, ali naj se pa sam javi. — Mike Požar, 1152 E. 60. St. N. E., Cleveland, Ohio. (27.29-11 & 2-1)

Maščevalni zapletljaji.

Mlad fant, dober obrtnik, se je seznanil s hčerko precej imovitega očeta, tudi obrtnika. Prišlo bi bilo morda do zakona, da je ni mladi snubeč zavozil. Tasi in spe nu je posodil, da bi se osvojil v žrtvi precejšnjo svoto denarja, katero pa je fant zavežjal v Zagreb in si izmislil pravljico, da so ga napadli roparji, česar mu pa seveda ni nihče verjel. In prišlo je do spora, ki je rodil maščevanje. Užaljen tast je imel že leta 1921. Neprihliko, da mu je hotela obesiti na vrat neka služkinja očetovstvo svojega sina, čemur se je mož obrnil le na ta način, da se mu je posrečilo dokazati, da je bil oni lan, ko bi bil moral po navedbi ženske biti z njo v šišenskem gozlu, v resnici v Tržiču in v Kranju, in sponulil se je zavrnjeni zet te nepriljetne tasto ve zadeve in kmalu je bil naert gotov. Obdolžil je tasta, da ga je takrat nagovoril h krivemu pričevanju in ga ovalil, tudi če bi bil sam kaznovan. Vršila se je zanimiva obravnava, pri kateri se pa obtoženemu tastu ni moglo dokazati napeljevanje h krivemu pričevanju. Zato je bil tast oproščen, da je nagovarjal zeta h krivemu pričevanju, da je zet po krivem prisegel. Pač pa je bil zet obsojen na 10 dni zapora, ker je ukradel kokoš in spravil nekoc na Pragerskem neko Ljudmilo Leskovar v zmotu s tem, da se je predstavil za spremljevalca živine za neko veliko tvrdko v Ljubljani ter izvabil od nje 1000 Din posojila. Tako so se razvzljali maščevalni zapletljaji.

Ker so žalili uradne osebe.

V Ljubljani se je sprl neki Ivan B. s stražnikom in ga nahruvil po domače, da ga nima pravice are-

Lepilo za slonovo kost in morsko peno.

Ždrobi in prah pogašeno apno, zmešaj ga z beljakom v gosto kašo. Namaži s to kašo zlomljene dele in jih poveži, da se sprimejo. Sušiti se morajo 24 ur. Morsko peno zlepiš s kašo iz pol arabskega gumija in pol zdrobljene krede. (Schleimkreide).

VABILO NA VESELICO,

katero priredi društvo sv. Alojzija št. 36 JSKJ. v Comenagh, Pa., v soboto 29. decembra. Ker se bliža konec tega leta, je društvo sklenilo povabiti vse člane in članice ter ostale rojake iz te okolice, da se veslice udeležijo, da se še enkrat skupno zabavamo v tem letu, ker na tej veselici bo domača zabava. Začetek ob 7. uri zvečer. Tukajšnji slovenska godba bo igrala prav domače komade, tako da se bo vsak lahko zasukal po svoje, naj bo mlad ali prileten. Vstopnina je samo 25¢ za moškega ali žensko. Za dober prigrizek in drugo bo vse preskrbljeno, tako da bomo tudi jezimni postregli. Torej ne pozabite priti na to domačo veselico! Vas vljudno vabi (26-28-12) Odbor.

POZOR ROJAKI! Slovenski mesar v Pittsburghu, Penna.

FRANK ARCH

se priporoča vsem Slovincem po Pennzvaniji. Razpoložam domače suhe KLOBASE v zabojih. Najmanj 25 funtov v vsakem zabaju. Funt po 30c. Razcekljam tudi debele prašice. Cena po dogovoru.

FRANK ARCH

5404 Butler St., Pittsburgh, Pa.

Kako se potuje v starikraj in nazaj v Ameriko.

KDOR je namenjen potovati v starikraj, je potrebno, da je natančno poučen o potnih listih, priljubljeni in drugih stvareh. Pojasnila, ki vam jih zamoremo dati vesled naše dolgoletne izkušnje. Vam bodo gotovo v korist; tudi priporočamo vedno le prvostne parnike, ki imajo kabine tudi v III. razredu. Tudi oni ki še niso ameriški državljanj, morejo potovati v starikraj na obisk, toda potrebno je, da se povrnejo tekom šestih mesecev in so pripušteni brez vsake neprilike v to deželo.

Kako dobiti svojce iz starega kraja.

Kdor želi dobiti sorodnika ali svojo iz starega kraja, naj nam piše za pojasnila in navodila. Jugoslovanska letna kvota znaša 6426 novih priseljencev. Za potne stroške izplačuje po našem naročilu JADRANSKA BANKA tudi v dolarjih.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street New York City

Izšla je nova izdaja 'PESMARICA GLAZBENE MATICE'

Zbori za štiri moške glasove.

Uredil MATEJ HUBAD

Knjiga ima 296 strani, ter vsebuje sledeče pesmi x notami:

- 1. Na dan; 2. res očeni bi se; 3. Kazen; 4. Kmečka pesem; 5. Vasovalec; 6. Na trgu; 7. Pesem o beli hišici; 8. Prošnja; 9. Dan slovenski; 10. Tih veter od morja; 11. Še ena; 12. Povelje, ve planine; 13. Sijaj, solnce; 14. Lahko noč; 15. Deklica mila; 16. Slanca; 17. Vabilo; 18. Pastirček; 19. Rožmarin; 20. Cervkva; 21. Prošnja; 22. Imel sem ljubljive; 23. Danici; 24. Savska; 25. Oblaček; 26. Planinska roča; 27. Hercegovska; 28. Ljubezen in pomlad; 29. Rožica i slavulj; 30. Naša zvezda; 31. Lahko noč; 32. Pod noč; 33. Kaj bi te prašal; 34. Bože pravde; 35. Na grobih; 36. Nad zvezdami; 37. Vabilo; 38. Uslisi nas; 39. Na morju; 40. Pastir; 41. Slovenska zemlja; 42. Barčica; 43. Oblaček; 44. Utopljenka; 45. Potrkali na okno; 46. Glas Grobova; 47. Katrica; 48. Deklica, ti si jokala; 49. Jaz bi rad ruščih rož; 50. Zdravica; 51. V mraku; 52. Lepa naša domovina; 53. Vtred se povrne; 54. Vinska; 55. Oj dekle, kaj s tak žalostna; 56. Slanca; 57. Oj, te mlinar; 58. Pojdaj v rute; 59. Slovenec, Srb, Hrvat; 60. Naša zvezda; 61. V slovo; 62. Izgubljeni cvet; 63. Sanak rjava; 64. Glejte, kako mirna pravižni; 65. Naprej; 66. Kje dom je moj; 67. Hey Sloveni; 71. Domovini; 72. Sokolska; 73. Jadransko morje; 74. Popotnikova pesem; 75. Domovina; 76. Slovenski svet, ti si krasen; 77. U boj; 78. Večer na Savi; 79. Zrinsko, Frankopanka; 80. Što čutiš, Srbije tužni; 81. Pobratimlja; 82. Pomlad in jesen; 84. V tih noč; 85. Milica; 86. Nioj; 87. Njega ni; 88. Pod oknom; 89. Prva ljubezen; 90. Lahko noč; 91. Pri oknu sva molče slonela; 92. Strunam; 93. Stovo; 94. Strunam; 95. Prošnja; 96. V ljubem si ostala kraji; 97. Pod oknom; 98. Ljubesen in pomlad; 99. Lahko noč; 100. Bartanek; 101. Svrčanje; 102. Tam, gdje stoji; 103. Prelja.

Cena s poštnino \$3.

'GLAS NARODA'

82 Cortlandt Street New York

Kretanje parnikov - Shipping News

- 29. decembra: Canope, Cherbourg, Hamburg; La Sava, Havre; America, Cherbourg, Bremen; New Amsterdam, Boulogne.
2. januarja: Pres. Monroe, Cherbourg.
3. januarja: Mount Clay, Hamburg; Sierra Ventana, Bremen.
5. januarja: Aquitania, Cherbourg; Columbus, Bremen.
6. januarja: Orduna, Cherbourg, Bremen.
8. januarja: Dullio, Genoa; Bremen, Bremen.
9. januarja: Rochambeau, Havre; Gothland, Cherbourg.
10. januarja: Albert Ballin, Hamburg; Minnekahda, Cherbourg, Hamburg.
12. januarja: Majestic, Cherbourg; George Washington, Cherbourg, Bremen.
16. januarja: Pres. Wilson, Trst; Paris, Havre; Pres Van Buren, Cherbourg.
17. januarja: Suffren, Havre; Thuringia, Hamburg; Mongolia, Cherbourg; Muenchen, Bremen.
19. januarja: Antonia, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen; Conte Verde, Genoa.
22. januarja: Derfflinger, Bremen.
23. januarja: Pres. Polk, Cherbourg; Pittsburgh, Cherbourg, Hamburg.
24. januarja: Deutschland, Hamburg.
26. januarja: Aquitania, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen; Veendam, Boulogne; York, Bremen.
29. januarja: Colombo, Genoa.
30. januarja: Chicago, Havre; Stuttgart, Bremen.
31. januarja: Cleveland, Cherbourg, Hamburg.

V Jugoslavijo na največjem in najhitrejšem parniku na svetu preko Southamptona in Cherbourg. UNITED STATES LINES 45 Broadway New York City LOKALNI AGENTJE VO VSEH MESTIH. Upravitelji za UNITED STATES SHIPPING BOARD

HITRA POTNIŠKA SLUŽBA od NEW YORKA do TRSTA (preko Genova) French Line Navigazione Generale Italiana Red bi izvedel, kje se nahajajo FRANC FISTER, rojen na Ovčičah, p. Podnart na Gorenjskem. V Ameriki je približno 3-4 leta. Ako kateri rojakov vé za njegov naslov, naj mi blagovoljno naznaniti, ali naj se sam javi. — Rudolph Finzgar, c/o Wilar, 346 W. 45. St., New York City. (26-28-12)

Pozor čitatelji. Opozorite trgovce in obrtnike, pri katerih kupujete ali naročate in ste s njih potrebo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem bože ustregli vsem Uprava "Glas Naroda"

Izšel je "Slovensko-Amerikanski Koledar" za leto 1924. Knjiga je znanstvene, poučne in zabavne vsebine in jo bi moral vsak imeti, ker mu bo mnogo koristila in ga bo v marsičem poučila. SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR JE : KNJIGA, KI IMA TRAJNO VREDNOST. : NAROČITE GA ŠE DANES. Cena s poštnino 40 centov. Za Jugoslavijo je ista cena. SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 82 Cortlandt Street : New York, N. Y.